Nedjelja, 06.12.2015.g.

Danas na jutarnjoj misi ponovno sam osjetio kako su teške NAPASTI

SVIJETA. A SVIJET, TO SMO SVI MI.

I osjećajući ih u sebi i oko sebe, malo sam o njima razmišljao.

KAKO SE SAMO TEŠKO S NJIMA NOSITI!

Jedna od najtežih NAPASTI SVIJETA je "ŠTO ĆE DRUGI

REĆI".

Pod pritiskom te napasti mnoge naše odluke se poljujaju.

Mnoge dobe namjere nestanu.

Jer, "ŠTO ĆE REĆI DRUGI ...".

AKO KLEKNEMO PRED ŽIVIM GOSPODINOM ISUSOM, ŠTO ĆE

REĆI DRUGI. TO SAMO RADE SLABI … A I UPRLJATI ĆEMO SI

KOLJENA A DRUGI ĆE NAS TAKVE VIDJETI PA ĆE NAM SE

SMIJATI I OGOVARATI NAS.

AKO DIGNEMO RUKE SLAVEĆI GOSPODINA, OPET, DRUGI ĆE

MISLITI DA NISMO BAŠ "ČISTI", ŠTO SAD TU GLUMIMO NEKE

VELIKE VJERNIKE.

AKO OSTANEMO POSLIJE MISE JOŠ U MOLITVI I

ZAHVALJIVANJU, DRUGI ĆE NAS GLEDATI I GOVORITI DA

PONOVNO IZIGRAVAMO NEKAKVE VELIKE VJERNIKE.

AKO BRANIMO SVEĆENIKE U SVAKODNEVNIM RAZGOVORIMA,

BIT ĆEMO PROGLAŠENI LICEMJERNIM I ISTIM KAO I ONI.

AKO JAVNO, NA RAZNE NAČINE, SVJEDOČIMO SVOJU

KATOLIČKU VJERU, BOJIMO SE DA ĆE NAS PROGLASITI

ČUDACIMA, ZAOSTALIMA. TO SE NE RADI JAVNO, SAMO U

CRKVI ILI DOMA.

AKO POMOGNEMO, NA RAZNE NAČINE, LJUDIMA KOJE NI NE

POZNAMO I KOJI NAM NIKAD NEĆE UZVRATITI, LJUDI OKO

NAS BI NAS MOGLI PROGLASITI ČUDNIMA I LICEMJERNIMA JER

TU SAD IZIGRAVAMO NEKAKVE DOBROČINITELJE, TKO ZNA IZ

KOJIH RAZLOGA.

STOTINE I STOTINE "AKO" …

I to nas često odvrati da učinimo ono što nam je nekako "došlo" u srce i

misli da dobro učinimo.

Ili za što smo donijeli odluku, nakon dugih ili kraćih borbi, da ćemo

učiniti jer nas se učinilo da je to dobro za nas i ljude oko nas.

"ŠTO ĆE NETKO REĆI …"

Kako teški teret …

I tako, razmišljajući o tome, dođem u trgovinu i stanem u red. A neka

žena, ide redovno na mise, požali se trgovkinji da se sva smrznula na

misi, da bi župnik bar nedjeljom mogao malo pustiti grijanje. A

trgovkinja joj odgovori da ju razumije i upita da zašto nije župnik upalio

grijanje.

A žena joj odgovori da vjerojatno zato jer "špara". Danas svi "šparaju" pa

mora i on. I ode.

Ja sam ostao sam s trgovkinjom. Pa joj kažem da je ova žena oličenja

mnogih koji idu na misu, često, ali IM SRCA OSTANU UVIJEK ISTA,

ZATVORENA, NEPROMIJENJENA. I DA IM ONDA BADAVA TA

MISA NA KOJOJ SU BILI KADA SU OD NJE SAMO IZVANJSKI

UPAMTILI DA IM JE BILO ZIMA.

BILA JE NA MISI I ODMAH ČIM JE IZAŠLA POČELA JE

OGOVARATI I KUDITI SVEĆENIKA.

Trgovkinja mi odgovori da ta žena i inače voli ogovarati druge ljude. A ja

kažem da nisam mislio na tu ženu, jer ju ni ne poznam dobro, nego na

sve one ČIJA SRCA OSTAJU TVRDA I NEPROMIJENJENA.

A onda trgovkinja stane u obranu žene i kaže da ju razumije, da bi i ona

isto reagirala, da su mnogi ljudi zimogrozni pa da bi im crkva trebala biti

topla kada u nju dođu. Da bi ona to isto rekla svojem svećeniku.

Onda se malo ispravila, pa rekla, da kad bi išla na mise. Ali da rijetko ode

jer radi nedjeljom.

A joj onda kažem da je to ogovaranje i da neka to ne čini. Ona kaže da je

to istina i da nije ogovaranje. A ja joj kažem da je ogovaranje jer želi

onog drugog, ovdje župnika, s tom istinom povrijediti, osuditi, a i on nije

ni tu.

I ponovno kažem kako mi je žao što ta žena nije nešto drugo "odnijela" s

današnje mise. Samo to da joj je bilo zima. A da je meni to samo

pokazatelj da joj je SRCE HLADNO ZA GOSPODINA.

JER DA JOJ JE SRCE VRUĆE ZA GOSPODINA, ne bi ni osjetila da

joj je bilo zima. Ili, da je i osjetila, prešla bi lako preko toga i ne bi se

toga ni sjetila.

A trgovkinja je i dalje govorila se ne može baš moliti ako ti je zima.

A ja ju onda upitam da neka se prisjeti kada je nekad bila cura i kada se

po raznim vremenskim nepogodama nalazila sa svojim dečkom. Da li joj

je i onda bilo zima …

Ona se na smije i kaže da je to nešto drugo.

O NE, REKAO SAM JOJ, NIJE TO NIŠTA DRUGO!

Nije osjetila ništa od zime zato jer joj je srce "gorjelo" za njezinim

dečkom. "Gorjelo" ljubavlju.

Ona se samo nasmijala i kimala s glavom.

A ja sam nastavio da je to isto.

ONOME KOME SRCE GORI LJUBAVLJU ZA GOSPODINA

ISUSA, NE OSJEĆA ZIMU. ILI, I KADA OSJETI, BRZO

PROĐE PREKO TOGA JER MU TOPLINA KOJU OSJEĆA U

SRCU ZA GOSPODINOM ISUSOM BRZO "IZBACI" IZ MISLI I

OSJETILA TU ZIMU, HLADNOĆU.

A DA JE TO ONO ŠTO ME BOLI KOD MNOGO DRAGIH

LJUDI KOJI ČESTO DOLAZE NA MISE.

HLADNOĆA SRCA.

I BADAVA IM SVE MISE OVOGA SVIJETA AKO TE MISE

NEĆE DONIJETI GOSPODINA ISUSA U NJIHOVO SRCE.

I VRUĆU LJUBAV PREMA NJEMU.

I PREKO TE LJUBAVI, LJUBAV PREMA SVIM DRUGIM

DRAGIM LJUDIMA OKO NJIH.

Na kraju, bio sam i malo oštar, rijetko to činim, pa sam rekao toj dragoj

trgovkinji da NEKA NIKAD NE SUDI I GOVORI O SVEĆENICIMA

AKO NE DOLAZI NA MISE. Nema nikakvo pravo.

Jer, MISE SU MJESTO GDJE BI NAŠE SRCE TREBALO NAĆI

SVE ODGOVORE.

MISE SU MJESTO GDJE BI SI TREBALI STVARATI TEMELJE

ZA ODLUKE U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU.

MISE SU MJESTO GDJE BI SE TREBALE POČETI MIJENJATI

NAŠE LOŠE OSOBINE I NAVIKE.

A MISE SU I MJESTO GDJE ĆEMO ZA SVE TO DOBITI I

POMOĆ.

ŽIVOG GOSPODINA ISUSA.

SAMO MU TREBAMO OTVORITI SRCE …

ISUSE MOJ LJUBLJENI, SMILUJ SE NAMA

GRJEŠNICIMA!

SVET I PRESVET LJUBLJENI, TROJEDINI

BOŽE: OČE, SINE I DUŠE SVETI, U SVE

VIJEKE VJEKOVA.